

På denne baggrund har Arbejdsskadestyrelsen fastlagt en ny praksis om erstatning for tab af erhvervsevne til personer i fleksjob i overensstemmelse med Højesterets dom.

Tabet fastsættes skønmæssigt. Ved den skønmæssige vurdering indgår en række elementer.

Udgangspunktet er en vurdering af, hvad tilskadekomne ville eller burde kunne tjene, hvis muligheden for et fleksjob ikke forelå.

Der lægges vægt på blandt andet følgende forhold i den konkrete vurdering:

- Tilskadekomnes indtægt før skaden, herunder hvad tilskadekomne må forventes at have tjent, hvis skaden ikke var sket
- Skadens art og omfang, herunder hvordan den påvirker tilskadekomnes mulighed for at arbejde
- Tilskadekomnes skænebehov som følge af arbejdsskaden
- Tilskadekomnes alder, evner og uddannelse

Ved vurderingen af tabet af erhvervsevne lægges også vægt på oplysningerne i fleksaftalen eller bevilningen af fleksjob og oplysningerne i en eventuel resourceprofil, herunder resultatet af eventuelle arbejdsprøvninger.

Det indebærer imidlertid, at tilskadekomne i et stort antal sager får en samlet kompensation i form af løn i fleksjobbet og erstatning, der overstiger indtjeningen for arbejdsskaden.

Ankestyrelsen har i principielle afgørelser, der er offentliggjort i Sociale Meddelelser SM U 10-04 og SM U 11-04, fundet, at tilskadekomnes erhvervsmæssige forhold på baggrund af principperne i Højesterets dom er afklaret, når tilskadekomne har fået et fleksjob. Det indebærer, at der som udgangspunkt skal træffes endelig afgørelse i disse sager.

3. Lovforslagets hovedpunkt

Samspillet mellem reglerne om erstatning for tab af erhvervsevne og fleksjob

Det foreslås at indføre en særlig regel om fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne til personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller i fleksjob.

Reglen fraviger fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne som fortolket ved Højesterets dom af 22. december 2003.

Reglen genindfører tidligere administrativ praksis, hvorefter tabet af erhvervsevne til disse personer fastsættes på grundlag af forskellen på lønnen før arbejdsskaden og lønnen i fleksjobbet.

Det bemærkes i denne forbindelse, at lønnen i fleksjobbet udgør normal overenskomstmæssig løn.

Grundprincippet er at sidestille personer i fleksjob med personer i ikke støttet erhverv, for så vidt angår erstatning for tab af erhvervsevne.

Der er ikke retssikkerhedsmæssige problemer ved denne ændring, idet tilskadekomne bevarer sin ret til at få sagen genoptaget, hvis det efterfølgende viser sig, at pågældende ikke kan bevare fleksjobbet, men eventuelt må overgå til førtidspension.

Det forudsættes, at praksis med hensyn til at træffe endelige afgørelser, når tilskadekomne har fået et fleksjob, opretholdes, idet det dog bemærkes, at der vil blive truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, når tilskadekomne er visiteret til et fleksjob og modtager ledighedsydelse. Det skyldes, at indtjeningen i fleksjobbet ikke kendes på dette tidspunkt.

I forbindelse med midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne fastsætter Arbejdsskadestyrelsen revision i sagen med henblik på en eventuel ændring af afgørelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v. af lovforslaget

4.1. Økonomiske konsekvenser

Samlet skønnes der en årlig besparelse på 212 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset. Besparelsen omfatter både arbejdsskadeloven og værnepligtsloven.

Besparelsen fordeles med 146 mio. kr. til private arbejdsgivere og 66 mio. kr. til de offentlige arbejdsgivere. Besparelsen fremkommer som lavere forsikringspræmier for de forsikrede og lavere udgifter til erstatninger for de selvforsikrede samt mindre bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervsydgdomssikring.

I besparelsen er inkluderet virkningen på 2 pct. arbejdsmiljøbidrag. Besparelsen for det offentlige fordeles med 12,7 mio. kr. til staten, 15,4 mio. kr. til amterne og 37,7 mio. kr. til kommunerne.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med amter og kommuner.